

vative Folkepartis ærede Ordfører (Piper). Jeg hørte med stor Interesse paa det ærede Medlems Udtalelser, fordi det ærede Medlem begyndte med at sige, at det var et berettiget Ønske hos Køberne, at de fik Adgang til Jorden, at det var af stor Betydning for dem, og saa ventede jeg paa, at der maatte komme en Paavisning af, hvilken Skade det kunde volde den, der skal fratræde den 1. April. Thi hvis vi er enige om, at det er et berettiget Ønske hos den, der tiltræder, og af stor Betydning for ham, og det ikke er muligt at paavise Skaden for den, der fratræder, kunde jeg tænke mig, at den logiske Slutning deraf maatte være den: Saa giver vi vor Tilslutning til Forslaget. Men selv om det ærede Medlem kunde have paapeget Men og Skade ved Forslaget for Brugeren, saa har vi jo § 4, Erstatningsbestemmelsen, og efter den vil den paagældende faa Erstatning. Derfor spekulerede jeg paa: Hvad kan egentlig Aarsagen være til denne Modstand? Og da vi har faaet at vide, at man altid skal optage alt i bedste Mening, vil jeg ogsaa gøre det og sige, at det er, fordi det ærede Medlem ikke har villet lade sine Partifæller i Folketinget i Stikken, da de, vistnok noget uovervejete, har ydet Modstand mod Forslaget. Thi det har været mig umuligt at finde et virkelig holdbart Grundlag for denne Modstand. Det ærede Medlem sagde, at Brugeren, Forpagteren, Ejeren, eller hvem det er, har Byrderne indtil 1. April. Det er jo rigtigt, og hvis man endda kunde have sagt, at disse Byrder blev tungere, naar denne Færdselsret for den fremtidige Ejer hjemledes, kunde jeg forstaa, man kunde gøre Indvendinger, eller jeg kunde forstaa, hvis man vilde have Skatter, Afgifter, hvad det maatte være, lagt paa den nye Bruger allerede fra den 1. Januar. Men det har ikke været muligt og vil ikke blive muligt at hævde, at Byrderne bliver tungere, fordi Færdselsretten indrømmes. Dernæst sagde det ærede Medlem, at ganske vist er der i Folketingsudvalgets Betænkning peget paa, at Militæret har Ret til at færdes paa Folks Jorder, men Militæret giver jo Erstatning for den Skade, der anrettes. Ja, ganske som Tilfældet er her. Men der er en Væsensforskel. Militæret kan færdes paa det ærede Medlems Marker, naar som

helst det vil, uden at spørge om Lov, og det ærede Medlem beholder Jorden efter 1. April, hvis det sker i Januar Kvartal, eller naar som helst det sker. Men Militæret spørger altsaa ikke pænt i Forvejen, det færdes der blot, og jeg tror dog ikke, at det ærede Medlem nogen Sinde i den Anledning har talt om Ejendomsretten. Jeg skal ikke komme ind paa, hvorvidt det er nødvendigt, at Militæret har en saadan Færdselsret, men det har det nu en Gang, og jeg har aldrig set, at Konservative, første Klasses Værnere af Ejendomsretten, har gjort Indvendinger derimod. Med Hensyn til Jernbaneanlæg udtalte det ærede Medlem, at naar Jernbanen skulde bruge et Areal, betalte de fra den Dag, de færdes derpaa. Det er nu kun delvis rigtigt, thi mange Steder, hvor der skal foretages Opmaalinger, maa man sætte Mærker ud til Siderne, og det sker, uden at der betales derfor. Jeg tror, det ærede Medlem er enig med alle andre i, at det er nødvendigt, at Jernbanerne har en saadan Ret. Her er der Tale om Husmænd, som fra 1. April skal overtage et Stykke Jord, og vi er alle enige om, ogsaa det ærede Medlem, at det er af stor Betydning, af den største Interesse for den nye Bruger at faa Jorden fra den 1. April, og naar det hverken i Folketinget eller her har været muligt at faa paavist, hvilken Skade den hidtidige Bruger skulde lide ved, at denne Husmand faar Lov til at foretage noget, som er af den største Betydning for ham, er Ejendomsretten da virkelig noget saa sart, at man for at værne den er nødt til at gaa imod noget, som er fornuftigt? Jeg kan ikke se, der er det ringeste Grundlag for Modstand mod at imødekomme et berettiget Ønske fra de kommende Husmænd — det ærede Medlem har selv sagt, det var af største Betydning for dem.

Jeg gentager min Tak til de tre Partiers Ordførere for deres Udtalelser, og jeg henstiller til det ærede Medlem, om han ikke kunde overvinde sin Modstand, saa vi kunde faa Lovforslaget enstemmigt vedtaget; det synes jeg vilde være en passende Afslutning.

Piper: Trods den højtærede Forsvarsministers Forsvar for Loven, maa jeg vedblivende hævde, at der kan komme Til-